

zatananju škodljivcev. Razložil nam je tudi, kako naj oskrbujemo drevje in nam še v predavanju po pozni službi božji pojasnil razne načine cepljenja. Imel je veliko število hvaležnih poslušalcev. Dosedanji udje, ostanite zvesti in še novi pristopite!

Sv. Ana v Slov. goricah. (Neudauerjeva mama, so umrla!) Zjutraj ob petih je mirno z nasmehom na ustih vaspala Neudauerjeva mama, posestnica v Zicah, gospodinja ugledne in spoštovane hiše, ki je daleč na okoli bila znana kot gostoljubna in radodarna. Noben rečel ni šel praznih rok od njene hiše. Naša dobrodelna društva so imela v njej svojo podporo. Ne vem, ali bi bil dograjen Katoliški prosvetni dom, če bi ne bilo nje. Svojo družino je vzgojila v pristnem krščanskem duhu, ter so vsi krepki podporniki krščanskih ustanov. Sin Konrad kakor hči Terezija sta ugledna posestnika. Največje veselje pa je bil materi sin č. g. Matija Neudauer, župnik pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah. Očetu Mihaelu, kakor vsem omenjenim ter tudi sinu Francu in hčeri Kristini izrekamo naše sožalje!

Sv. Tomaž pri Ormožu. O novem letu nas je zapustil naš gospod kaplan Strnad, ki je osobito zadnji čas moral nositi vso težo dušnopastirskega dela. Šest let, šest mesecev in šest dni nas je v nemal za čast božjo, nas vzgajal v marijanskem duhu, zadnja leta v treh Marijinih družbah, naše otroke pa v Marijinem vrtcu. Z veliko požrtvovalnostjo je kljub vsemu svojem obsežnemu delu tudi vodil našo vrlo prosvetno organizacijo. S srčno zahvalo za Vaš trud združujemo željo, naj Vam Bog da na novem službenem mestu v Novicerkvi obilo sreče in blagoslova!

Ljutomer. Morda si že slišal, da se letos dne 18. majnika vrši izlet celega Ljutomerskega sreza v Beograd in na Oplenac, kjer počiva naš blagopokojni kralj, da se poklonimo njegovemu spominu. Posebni vlak bo vozil iz Ljutomera. Vožnja bo stala tja in nazaj 180 Din. Med potjo si ogledamo še Beograd in Zagreb. Morda greš z nami tudi Ti. Odloči se in se prijavi pri svoji občini. 400 nas mora biti, da dohimo svoj vlak. Do 1. marca morajo biti končane prijave. — Škofjstvo je izdalo odlok, da se od novega leta tudi poročne knjige vodijo v Cezanjevcih za tamošnji farni okoliš. Seve-

da se vrši tam tudi vpisovanje zaročencev. Najbrž bo cerkveno v kratkem ustanovljena v Cezanjevcih samostojna župnija. — Prve dneve v novem letu smo imeli kar po vrsti 5 mrličev. Zaporedoma so umrli trije moški, vsi 3 iz Stročeje vasi. Med njimi je bil tudi Marko Sever, blaga katoliška duša. Blag jim spomin! — Ali si že pridobil enega novega naročnika za »Slovenskega gospodarja«? Še danes stopi k svojemu prijatelju, ki »Gospodarja« še nima in mu ga naroči, da bo imel vsak teden kaj novega v hiši. »Slovenski gospodar« bo stalno prinášal tudi novice iz domače župnije in okolice. — Ta teden se zopet otvori šolska kuhinja, ki bo revni deci nudila vsaki dan topel obed. Lansko leto je dobivalo okoli 200 otrok vsaki dan topel obed v šolski kuhinji. Skupno se je izdalo lansko leto nad 10.000 obedov za deco obeh ljutomerskih osnovnih šol.

Naročajte naše liste, ki jih tiska Tiskarna sv. Cirila:

»Slovenski gospodar«
»Naš dom«
»Nedelja«
»Glasnik presvetega Srca Jezusovega«
»Rafael«.

Grabrovnik pri Štrigovi. Nad vse vesel je bil za družino Kutnjakovo v Grabrovniku dan 27. decembra t. l., ko je njihov dobri oče obhajal 80letni jubilej svojega življenja. Kutnjak Martin se je rodil leta 1854 v Razkrižju od kmečkih staršev. Svojo mladeniško dobo je preživel tiho in mirno, največ v branju katoliških časopisov in knjig, posebno Mohorjevih. Kot tak je dobil službo cerkovnika v Razkrižju (danes Salezjanski dom), ki jo je zvesto opravljal celih 39 let. Med tem ga je večkrat obiskala trnjeva bodilka trpljenja, ker mu je kot očetu 15 otrok umrlo 8 otrok, in je tudi moral gledati smrt svoje prve žene, s katero je v lepi slogi in miru preživel 23 let. Toda kljub trpljenju in žalosti ni bilo iz njegovih ust slišati godrnjanja, marveč je vdan v voljo božjo vse z največjo potrpežljivostjo prenašal. Preselil se je na svoj novi dom v Grabrovnik, kjer se danes s svojo drugo ženo in otroki živi v najlepši slogi in miru. Bil je in je še danes vnet katoli-

čan, zgleden družinski oče in napreden gospodar. Bil je dolgoleten sotrudnik in dopisnik bivših »Medjimurskih Novin«, v katerih je s svojimi članki poučeval in zabaval čitatelje. Sicer je bil vedno slabega zdravja. Bilo je zares veselo, ko smo ga videli kot 80letnika sedeti in se veselega obraza smejeti v družbi domačega gospoda župnika, sester, edinega brata, dobre žene, otrok, vnukov ter ostalih sorodnikov in najboljših prijateljev. S preleplimi besedami in željami so jubilanu nazdravili domači gospod župnik Jurij Horvatovič, ter mu želeli obhajati še 90letnico. Našemu jubilanu ki je čez 60 let naročnik »Slovenskega gospodarja« čestitamo ter mu želimo, naj ga dobri Bog zadovoljnega in veselega ohrani še mnoga in mnoga leta.

Zbelovo pri Ločah. Iz našega kraja, ki je v srednjem veku strahoval po svoji »krvavi rihiti« velik del sedajnega Spodnjega Štajerja, se se redko ogalsimo. Zadnja holeczan, »gospodarska griza« je nas hudo prišla. Okoli polstoletja obstoječa tovarna za upognjeno pohištvo je usavila svoj obrat, okoli 200 domačih delavcev je zgubilo svoj kruh. Obenem je prizadet tudi kmet, ki ne dobi danes za svoj les tega, kar je prejemal prej, ako je na jesen delal drve, lepe bukove hlode pa odbral za tovarno, ki mu je primerno plačala ta les, da je vsaj imel za davek in druge potrebščine. Hudo, zelo hudo se nam pozna ta izpadek. — Vkljub vsem neprilicam pa vendar ne počivamo. Že pred leti smo ustanovili prostovoljno gasilno društvo, si nabavili ročno brizgalno in cevi, vendar ta brizgalna še vedno nima svojega pravega bivališča. Prostor za stavbo gasilnega doma smo si že izprosili, dobri sosedi so tudi pripravljene, da nam kolikor toliko pomagajo s potrebnim gradivom, toda to ni vse. Sklenili smo torej dobrodelno loterijo, katere žrebanje se vrši v nedeljo dne 20. svečana ob treh popoldne v lokalih g. Ivana Salamona. Za 5 Din bo srečnik med ostalimi 100 manjšimi dobitki lahko prejel: popolno spalnico, moško kolo, 200 kg težko telico, vrečo moka itd. Društvo, ki je v kratki dobi svojega obstoja že v nekaterih slučajih uspešno reševalo premoženje bližnjega, prosi uljudno, da se tega žrebanja po nakupu še preostalih srečk prebivalstvo čim obsežneje udeleži.

ma. Daljše prikrivanje prve ljubezni je nekaj nemogočega in tako je bilo tudi pri Vinku in Veroniki.

Materinemu očesu prikrije otrok s težka nekaj celega človeka prešinajočega kakor je — ljubezen.

Mati Katička so koj uganili, da je opaziti na Veroniki po Vinkovem prihodu nekaj, kar ji je bilo poprej tuje. In te tuje pojave na hčerki je zaupala ob priliki dobra majka sicer bolj strogemu očetu, ki pa je bil koj s prvo izjavo resnega mnenja: »Bi ne bilo naopak. Fant je priden, delaven, pošten, štedljiv in enkrat bo najbrž očetov grunt njegov. Dokler je pa samo rakar in ne posestnik, ne dovolim poroke in ne trpim ljubimkanja za vogli. Tako bo, če bosta pametna, sicer poženem Štajerca od hiše in deklini bom že posvetil, kaj in koliko velja očetova volja!«

Po teh resnih očetovih besedah je znala mati, koliko je bila ura in da mož ne pozna šale. Sklenila je, da spregovori ob prvi priložnosti z Veroniko in ona naj nagovori Vinka, da bosta za bodoče previdna, da se velmožni gazda ne bo razsrdil do skrajnosti.

Materine besede so hčerko sicer presenetile, obenem je pa bila Bogu hvaležna, da je prišla vsekakor

kočljiva ljubezenska zadeva roditeljema brez posebnih težkoč do ušes.

Vinko je bil koj podučen o položaju. Zamislil se je na dolgo ter je nato ostavil Katičev dom z zadržilom Veroniki, da bo poprej posestnik, nego bo zamenjal z umirajočim očetom na Sromljah luč s ključem do rojstnega doma.

Bila je tedaj na prodaj med Bizeljskem in Staro vasjo Lipšinetova domačija. Prav čedna hiša z gospodarskimi pritliklinami, posestvom in vinogradom.

Kar celega doma ne kupi preudaren človek, kakor bi se useknil. Treba pač imanje pregledati in oreračunati, če odgovarja ceni in ako jo zmore kupec v gotovem času.

Tudi Vinko ni kupil Lipšinetovega doma, kakor bi pihnil. Rabil je za sklep kupčije par dni. Pred starega Katiča je hotel stopiti kot pravomočen gruntar in izpolniti do pičice njegove pogoje za »lenitev zakona z Veroniko. Meč pogajanja se je udil stalno na Bizeljskem in se mu niti sanjalo ni, ke' o se mu hoče usiliti v vrt sreče.

(Dalje sledi.)

in čvrst možakar. Turek je izgubil svoj zadnji zob, ko mu je bilo 30 let. Zdaj pa se je dogodil čudež: v 102. letu življenja mu je zrastle nov zob. Ta pojav je zbudil veliko začudenje v zdravniških krogih, ki sedaj preiskujejo tega čudnega starca ter proučujejo vzroke nastanka nove tvorbe.

Čudne reči se gode.

Prof. Integral stopa zamišljeno po cesti. Na levi nogi ima rjav čevelj, na desni pa črn. »Za Boga, kaj pa to pomeni«, ga ustavi tovariš. — »Ali pa veste, kaj je na tem še najzanimivejše? Da imam doma še en tak čuden par.«